

115

Προικοσύμφωνο. Τέλος

φ. 67^v

/+

/ 1680 ἐν μηνὶ Δικεμβρίου 23

/+ Εἰς τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος Πατὴρ, Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλογη / μένης δεσποίνης [δεσπινίς] ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας εἰς τὸ σπῖτιν τῆς κε / ρὰ Μπελαρόζας γυνῆς τοῦ ποτὲ μακαρίτην Ἰωάννη Πανιόλου ἐδῶ παρὼν ἡ αὐτὴν κερά / Μπελαρόζαν παρὼν καὶ ὁ κύρ Φραντζέσκος Ντονάδος συμφωνία ὑπανδρίας καὶ κα / θαρὸν συνοικέσια θέλου καὶ ποιοῦσιν τὰ αὐτὰ μέρην ὅπως σὺν Θεὸν ἅγιο νὰ ἐπά / ρη γαβρὸ ἡ αὐτὴν κερά Μπελαρόζαν εἰς τὴν ἐαυτῆς θυγατέραν ὀνόματιν Κατερί / να τὸν υἱὸν τοῦ ἄνωθεν κύρ Φραντζέσκου ὀνόματιν Γιανὰ εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον / καὶ εὐλογητικὸν καθὼς ὀρίζει ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν /. Οὕτως καὶ ὁ ρηθεὶς κύρ Φραντζέσκος θέλει τὴν αὐτὴν ἄνωθεν Κατερίνα εἰς γυναῖκα τοῦ ἐ / αυτοῦ υἱοῦ τοῦ Γιανᾶ καθὼς διακελεύου οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶν νόμοιν τῆς καθολικῆς καὶ ἀπο / στολικῆς ἐκκλησίας μας καὶ ἐν μπρώτοις τάζουν οἱ ἄνωθεν γονοὶ τῶν ἄνωθεν παιδίων / τος πρῶτον τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τος, ἔπειτα εἰς / ὄνομα προίκας τάζειν ἡ κερά Μπελαρόζαν τῆς θυγατέρας τῆς ἀρχὴν μία εἰκόνα τῆς / Παναγίας ἡ Ὁδηγήτρια ἕτερη εἰκόνα τῇ Γέννησιν. Ἀκόμη τὰ σπῖτια ὅπου κάθεται τὴν σήμερον / ἡγου τὶς δύο κάμαρες μὲ τὰ κατώγιαν τος καὶ μὲ τὴν αὐλὴν τος τὰ ἔχειν ἀπὸ γονικὰν τῆς ἀπὸ τὴν σήμε / ρον ἐδικὰ τῆς ἀκόμη τάζει τῆς καὶ τὴν ἄλλη κάμαραν μὲ τὸ κατώγιν τῆς ὅπου ἔχειν ἀγοράν τῆς / τὴν σύνμπλια τῶν ἄνωθεν σπιτιῶ μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ κάθεται ἡ αὐτὴν Μπελαρόν / ζαν εἰς τὴν αὐτὴν κάμαρα καὶ κατώγιν ἕως φόρου ζωῆς τῆς καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τῆς καὶ αὐτὰ / τῆς θυγατέραν τῆς ξεκαθαίρνοντας ὅτιν ἂν ἤθελε τῆς τύχει χρεια ἀσθένειας ἢ νὰ μὴν ἔ / χη νὰ πορεύεται καὶ νὰ μὴν τὴν κοιτάζην ἡ θυγατέραν τῆς νὰ ἔχην ἐξουσία νὰ τὴν κἀνὴν ὡς / [..... ἀ]κόμην καὶ [.....] ἕνα τραπέζιν καὶ κασέλες τέσσερις καὶ σκαν / [.....] α τρία, ἀκόμη καὶ τιλάρι ἕνα καὶ μαζελαρομάνες ὀχτώ, σεντόνια / [.....] τέσσερα τὰ τρία κεντητὰ καὶ τὸ ἕνα σιλέτο, κουρτοῦνες τρεῖς κεντητές, μαζελά / [ρια] ζευγάρια τέσσερα κεντητὰ, πάπλωμα μεταξωτὸν τοῦ μαγγάνου κόκκινο καὶ ἄλλο τις κου / [....] καὶ αὐτὸν κόκκινο μεταξωτόν, ἀκόμη ἕτερα παπλώματα λινὰ γερά- νια δύο/, τὴν μπουστομπράτζολα ζευγάρια δύο τὸ ἕνα κόκκινα βελούδα καὶ τὸ ἄλλο μὲ τὰ χουρσογορ / δελιάσματα μὲ τὰ μπρατζόλια τὰ μπλεχτινὰ πουκάμισαν τῆς

κασέλας τρία τὸ / ἓνα μὲ τὴν ἄνδρα καὶ τὸ ἄλλο τζικινιάρικον καὶ τὸ ἄλλο λιονα-
ρένον καὶ ποδιές τρεῖς στήν / καμιζόλα παγονάτζα ὀξειὰ καὶ ἓνα κόκκινον ὀρμίζι
ἀκόμη καὶ πετζοπουλονμάντιλα / πῆχες εἴκοσιν πέντε ἡγού 25/, ἔτιν δαχτυλίδι ἓνα
καὶ ἓνα βουλωτῆρι καὶ ἓνα μονοκού / κιν καὶ ἓνα φακιόλι μὲ τὴν μπρίλα ἀργυροδιά-
χρυσην καὶ μὲ τὸ μαργαριτάριν ἀκόμην καὶ ἀπὸ πᾶσαν μασαρία ὅπου νὰ χρειά-
ζεται κάθεν νοικοκυρὰ κατὰ τὴν κοντετζιόν της. Ἀκόμη δίνει της τὸ ἀνμπέλιν στήν
Κοστέρα ὀνόματιν Ἐρινιά καθὼς εὐρίσκεται / ἀπὸ τὴν σήμερον μὲ τὴν κοντετζιόν
ἐτούτην νὰ τῆς δώνου ἀπὸ τὸ αὐτὸν ἀμπέλιο δύο μέ / τρα κρασὶν ἕως πότε ζεῖ καὶ
μετὰ τὸν θάνατόν της πάλι ὅλο ἐδικόν της. Ἀκόμη καὶ ἓνα / κομμάτιν χωράφιν
εἰς τὴν Ἐμπασιν ἀπὸ τοῦ κύρουν της καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικόν/της. Ἀκόμη
στὸν ἅγιο Ἰωάννη στὸ Ἀγερσανὶ ἓνα κομμάτιν χωράφιν μὲ τὴν κατοικίαν του /
καὶ μὲ τὸ πηγάδιν του ὅλο καθὼς εὐρίσκεται καὶ αὐτὸν ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικόν του
τὸν / σύνμπλιο τοῦ ἁγίου Οἰκονόμου παπᾶ κυρ Τζανέτην Καρατζιᾶ. Ἀκόμη τὰ
χωράφια / στὰ Βλία μὲ τὶς βρύσες τὸς ὅλα καθὼς εὐρίσκονται καὶ αὐτὰ ἐδικὰν της
ἀπὸ / τὴν σήμερον μὲ τὴν κοντετζιόν ἐτούτην νὰ τῆς δώνην ἡ ἄνωθεν θυγατέρα
της / δύο μόδια ψωμὶ ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ὅλα τὰ χωράφια ὄντας ἐθέλασιν σπαρθεῖν/.
Ἀκόμη καὶ καντιλιέρια ἔξε καὶ μουρτάρι προύτζινον καὶ στατέριν λέγοντας ἡ
ἄνωθεν / κερά Μπελαρόντζαν πὼς τὰ ἄνωθεν πράματα ὅπου τάζειν τῆς θυγατέρας
της τῆς τὰ / τάζειν ἐλεύθερα χωρὶς κανένα χρέος ξεχὸς τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι τῆς
Ἐρινιάς ὅ / που δίνειν τέλος τῆς κυρίας τῆς Ἀγγελοχαιρέτιστος κρασὶν μέτρα δύο
κάνοντας καὶ κοντε / τζιόνε ἡ ἄνωθεν κερά Μπελαρόζα τῆς κόρης της ὅτιν εἰ μὲν
καὶ οἰκονομίσην ὁ ἀφέντης ὁ Θεὸς / καὶ κάμου παιδιὰ ἐκ τῆς σαρκὸς τὸς τὰ ὅσαν
τῆς τάξειν νὰ εἶναι αὐτηνῆς καὶ τῶν μαιδιδῶν τὸς. Εἰ / δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ ὀρίσην
καὶ ἀποθάνου ἄκληροιν νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλέα πρόξιμους / ἐδικούς καὶ τὰ
ἐξῆς τὸ ὁποῖο προικοχάρτιν ἐδιαβάστηκε καὶ ὁμπροστὰ εἰς τοῦ γαμπροῦ τοῦ ἄνω-
θεν / μαστρο Γιανᾶ καὶ ἀτζετάρειν καὶ στέργειν τὸ παρὸν προικοσύμφωνον. Ὅθεν
εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος προι / κονσυνφώνου βάζουν καὶ ἀλληλογίᾳ τῆς ἀφεντίας
ρεάλια ἑκατὸν ἡτοιν 100/ ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ ζημι / ὠνεταὶ ἐπὶ ἀξιοπίστων καὶ
παρακαλετῶν μαρτύρων καὶ τὰ ἐξῆς.— Μιχάλης Μοστράτος μάρτυρας ὑπὸ χειρὸς
κάμου / τοῦ ὑπογράφοντος—

/ —Θεόφιλος Διασίτης μάρτυρας	/ ὁ ἄνωθε γαμπρὸς στέργει καὶ βεβαιώνει τᾶ-
/ —Κωνσταντῆς Μπάφος μάρτυρας—	νωθε καὶ διὰ / νὰ μὴ γράφη ἡγγραψα ἐγὼ
/ —Μανώλης Θεολογίτης μάρτυρας	Νικόλας Ταταράκης δι / ἃ λόγου του καὶ
καὶ διὰ νὰ / μὴ κατέχη νὰ γράψῃ	μαρτυρῶ κ' ἐγὼ ὡς ἄνωθε—
ἡγγραψα ἐγὼ ὁ Διασίτης—	
/ —Ἰωάννης Μηνιατῆς νοτάριος ἔγραψα—	

